

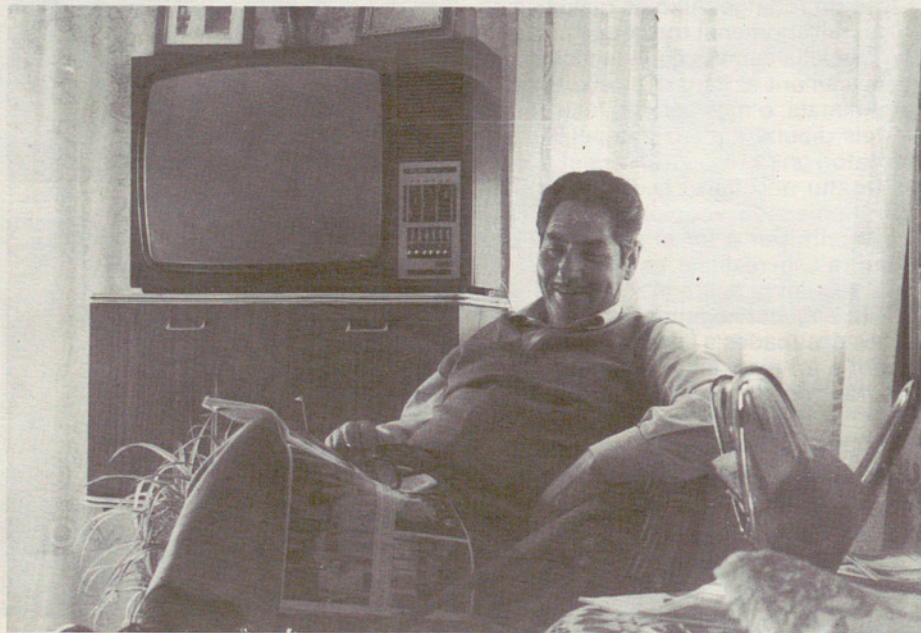
LA PESCA TOCA FONTS

Entrevista amb Miquel Frigola («el Pinyonero»), President de la Confraria de Pescadors.

La mar aquests dos últims mesos està molt bellugadissa i no pas pel temps, sembla que hi ha mala maror. Els pescadors del «pòsit» de Sant Feliu adreçaren un escrit a la Generalitat amb la intenció de parlar del reglament de pesca.

Ara la Generalitat ha de convocar els onze «pòsits» de pescadors de tota la «provincia» per arribar a uns acords. Els pescadors proposen prohibir la pesca d'arrossegament fins a les tres milles marineres, els representants de la Generalitat els han dit que no tenen gaires poders.

Per a parlar de pesca hem cercat la persona més adient al nostre entendre, el Sr. Miquel Frigola («el Pinyonero»). Un home que fa dos anys va ésser elegit democràticament com a President de la Confraria de Pescadors, un home que té l'ofici a la mar i com a bon pescador sap posar els peus a terra.

—Com veus a grans trets el sector pesquer?

—Mira, la pesca fins ara ha estat xauxa, molts de crèdits per a vaques molt grans, com més cavalls de potència millor i ara ens trobem amb un mar esquilmant. La idea de progrés en el mar està representant l'extermini de les cries.

—És adequada la reglamentació per a la pesca?

—No, ni de bon tros. Aquí la llei que hi ha ara permet a les vaques d'arrastrar a partir dels 50 metres, que vol dir quasi tocar a les roques i ho fan malbé tot.

—Els pescadors sempre heu estat sotmesos a la mateixa llei?

—La llei de la República era molt més proteccionista per a les espècies marines. Als mesos de l'estiu es podia pescar a partir de les 6 milles i els altres 6

mesos, tardor i hivern, a les 3 milles; era la Llei de l'arrastre.

—Quan varen posar la Llei actual dels 50 metres?

—Doncs, mira, és una llei franquista, era prop dels anys 60. Aquesta llei va estar feta des de Madrid per unes persones que varen mirar només pel seu negoci. Has de pensar que abans les vaques anaven a les «foneres» i ara aquestes mateixes vaques han esquilmant les «foneres», s'han dedicat a pescar vora les roques i ho rompen tot.

«LES VAQUES, ARROSSEGUEN LES ARTS, ESTAN ESQUILMANT LA COSTA»

—Què hi penseu fer, els pescadors de la Confraria, per a intentar solventar aquest gran problema?

—Vàrem elevat a la Generalitat, amb totes les firmes que calia, un escrit per

veure si es podia fer retirar aquesta llei dels 50 metres i substituir-la per una altra de tres milles. Vàrem dir que, per favor, vingués algú de la Generalitat per dir-ho de paraula. Va venir un tal senyor Canyelles amb un economista i en aquesta reunió vàrem quedar que es reuniria a totes les confraries de la província a la Generalitat per a fer uns arranjaments.

—Què més vàreu parlar?

—Ens varen dir que no tenien gaires poders... i jo els vaig dir: Què representa la Generalitat, doncs? Nosaltres estem molt contents amb que hi sigui la Generalitat, però..., si no teniu poders, ja m'explicareu! Nosaltres hi estàvem molt il·lusionats amb la Generalitat.

—Tant de mal hi fan les vaques al fons marí?

—Mira, ells mateixos se n'adonen que s'ha de fer un «arreglo» perquè és molt lògic que si no es guarda una zona cada vegada hi haurà menys peix. Has de tenir en compte que al fons del mar hi ha un llot on hi ha la fauna i la flora marines, el peix hi va a desovar, i fa la cuveta, hi cria. Si per sobre el llot hi passen les portes (de 900 quilos cadascuna) tot el fons marí queda arrancat, l'extermi de les diferents espècies marines és segur.

«SI NO ES GUARDA UNA ZONA, CADA VEGADA HI HAURA MENYS PEIX»

—Però han baixat les captures de peix?

—Sí home, sobretot les captures d'arrossegament han baixat molt i també les de la pesca artesanal.

—Quins factors creus que influeixen a la baixa de les captures?

—La baixa de les captures, al meu entendre, és deguda a dues raons fonamentals: l'una, els detergents i les substàncies pesticides que s'aboquen al mar i per l'altra raó, la manca de protecció de les espècies marines. Haig de dir que el límit de les tres milles és una mesura fonamental per a la salvaguarda de la riquesa marina i el manteniment dels bancs de pesca. Si no s'arriba a un acord estem perduts i anem a la deriva.

«ELS DE LA GENERALITAT DIUEN QUE NO TENEN GAIRES PODERS»

—Quantes teranyines i vaques hi ha a Sant Feliu?

—De teranyines n'hi ha 11 i de vaques ara només n'hi ha una.

—I per a la pesca artesanal?

—N'hi ha dotze o tretze que treballen pel seu compte i pesquen dintre les tres milles.

—També hi són dintre de la confraria?

—Sí. També hi son, també ho recolzen això de les tres milles. Jo crec que si es protegís la zona, això faria que hi haguessin més llocs de treball pel que fa als que van a la pesca amb «trasmallo», palangre, al calamar, etc.